

171

полова за
печатъ!

1

ВЛЕМЕНТАРНИ ОТНОШЕНИЯ НА ЧИСЛАТА.

8 година.

28 лекция на обща окултенъ класъ, държана
на 27.II.1929 год. Загръвъ-София.

Размишление върху упованието.

Човекът през целия си живот се учи и се ненаученъ остава. Не че не е наученъ, нито е научилъ, но въ съзнанието остава нѣщо ненаучено. Всичките хора се стрематъ да бѣдатъ добри, но се усѣдватъ, че добродѣтелитѣ не се постигатъ тъй както трѣбва. Всички се стрематъ да бѣдатъ силни, но въ край на крапцата не сж я придобили. Тѣ сж тъй нереченитѣ вътрѣшни състояния, сѣкоето хората се спавятъ. Нѣкои се справятъ разумно, нѣкои не се стравятъ разумно. Да започнемъ отъ елементарнитѣ работи на ^{нашата} ~~нашата~~ математика.

2	10	100
2	20	200
3	30	300
4	40	400
5	50	500
6	60	600
7	70	700
8	80	800
9	90	900
10	100	1000

Това сж елементарни работи, дѣтски работи но сж и философски работи. Тѣ сж толкова философски работи, че и философитѣ още не сж ги разбрали и толкова дѣтски, че и малкитѣ дѣца още не се занимаватъ съ тѣхъ. На първо мѣсто казва те 1 и 2. Какво означава 1 и 2? Двѣ единици събрани на едно мѣсто станало 2. $1+1=2$. Отъ какво е направено 2? Отъ двѣ единици събрани на едно мѣсто, тѣ образуватъ двѣ. Имаме три. Отъ какво е направено 3? $1+2$ събрано образуватъ 3. Следователно, 3-тѣ съдържа качествата на 1 и 2 въ себе си. А какво съдържа 2-тѣ? 2-тѣ съдържа ^{много} съществата на 2 единици. Ако ние оставимъ 2 единици отдѣлно въ една рамка образуватъ числото 11. А числото 11 е число на противорѣчие. И 2-тѣ само по себеси е законъ на противорѣчие. Защото двѣтѣ само по себе си съдържа двѣ противоположни сили, които трѣбва да се прѣвърнатъ. Сега казвате: какъ ще прѣвърнешъ? Допуснете, че въ единия случай вие сте гнѣвни, таково едно чувство имате, гнѣвни сте, че вашето достойнство, вашата честъ е засѣгната. Седите, вие сте положителенъ, не искате никой да бѣде около васъ. Запазвате вашия гнѣвъ, сѣдновременно имате друго едно чувство: имате желание да снечелите пари. Но тия двѣтѣ чувства сж положителни и двѣтѣ се налагатъ. Едното искашъ да придобиешъ пари, другото искашъ да се проявишъ, да знаешъ, че ти си нѣщо искашъ да си пробнешъ нѣтъ, откъдѣто минашъ, всѣки да ти отваря пѣтъ. Казвашъ: азъ не съмъ говедо, човекъ съмъ, пѣтъ трѣбва да ми отварятъ. Отъ друга страна искашъ да станешъ богатъ, но нѣмашъ богатство, трѣбва да ги примиришъ тия двѣтѣ състояния. Какъ ще ги примиришъ? Да примиришъ гнѣва и желанието да имашъ пари.

То значи да ожените един мъж за една жена. Казвате: "Нерде шамъ, Нерде Вагдате." Когато искате да направите свѣта, нѣкой мъж да го турите въ прави пѣть, трѣбва да го ожените. Хубаво, но и жената и тя има същото желание. Казвате: тя е жена. Не, и тя има същитѣ желания, както мъжътъ. Питамъ сега: какъ жената ще справи мъжа? Ако остане при чистото двѣ тази работа нѣма да се опрови, ще минешъ въ числото двѣ. То е една число, което съдържа качествата на числото едно и двѣ, но съдържа и особени качества на призрака. Представете си, че едно е вода. 2 това е бобъ. Турите го въ гърнето да го варите. Обаче въ човѣка има вкусъ, ако вие сварите боба само съ вода, има нѣщо, което му липсва. 3 Солница. 3 то е солта. Значи, ако солта не влѣзе въ боба, бобътъ изгубва своята цѣлность. Казва: ти не знаешъ ли, че солъ трѣбва да се туре? Значи, за да примирите тия двѣ състояния, трѣбва да влѣзе числото три, солъ въ трѣбва. Ти искашъ да си изпроправешъ пѣть, но, ако си проправешъ пѣть, ще изгубишъ паритѣ; ако придобиешъ паритѣ, ще изгубишъ пѣтя. Ще набрера. Числото 3, че дойде на помощъ въ дадения случай, кое трѣбва да предпочетешъ: ли пѣтъ, или паритѣ. Ако отстъпвашъ отъ бойното поле, правиятъ пѣтъ е за предпочитане, пари не трѣбватъ. Обаче, ако си въ обществото, паритѣ правиятъ пѣтъ не ти трѣбва, пари ти трѣбватъ. Следователно, казваме: какъ трѣбва да постъпимъ сега, кое да изберемъ? Да си отворимъ пѣтъ ли? Ако обѣгаешъ, или ако атакувашъ неприятеля си, правиятъ пѣтъ ти трѣбва, нищо повече. Хубаво, ако това правило го турите навсѣгдѣ въ живота, казвате: азъ трѣбва да имамъ отворенъ пѣтъ, навсѣгдѣ въ живота, да работи ли този законъ. Не, временно при известни условия. Ако си въ общество, нѣма да отваряшъ пѣтъ, защото паритѣ ще покриватъ пѣтя. Паритѣ не обичатъ правия пѣтъ. Овнъ, когато обичашъ, нѣма да влѣзешъ направо, но ще изкривишъ пѣтя си. Ти ходишъ правъ си, но като отидешъ при овна, изкривявашъ пѣтя, че се изкривишъ, нѣма да бъдешъ правъ, ще се огънешъ. Не само това, но, ако искашъ да придобиешъ приятелството на нѣкого, ще се огънешъ. Казва: се правия пѣтъ трѣбва да държа. Кога ще държишъ правия пѣтъ? Когато атакувашъ, когато търсишъ правия пѣтъ, когато отстъпвашъ, но, когато искашъ пари, ще се огънешъ. Вие ще кажете: кое е право? Двата пѣтя сѣ едно и също нѣщо. Въ първия случай и въ втория случай нѣма никакъвъ моралъ. Трѣбва да имаме единъ пѣтъ да отстъпимъ или трѣбва да имаме единъ пѣтъ да постигнемъ цѣльта. Казвате: азъ трѣбва да имамъ

път отворен, или да настигна неприятеля си, да го изграбят хвана и да го ограба. Та вие питате: какъ трѣбва да почитваме. Човекъ трѣбва да бъде толкова глупавъ, както числата. Вие ако не научите математиката, или ако не изучите азбуката на писмеността, или не изучите музиката въ нейната глупавостъ, вие не може да имате единъ мораленъ животъ. Сега защо ви написавъ тия числа? отъ 1 до 10. Онѣзи, които турятъ тия знаци, защо трѣбваше да има 10-тѣ една нула. Какво е 10-тѣ въ дадения случай? 10-тѣ е нулата. Домъ турите нулата тази единица се увеличава. Единицата каква работа има при нулата. Тогавъ единицата казва: ти знаешъ ли кой съмъ азъ? Ти межиж имашъ цѣна, защото нулата е слѣдъ тебе. Едното казва: ако азъ не съмъ, никой не би те писалъ отзадъ. Хубаво, но туй 10 казва така: 01, ^{идва} доде нулата слѣдъ едното. Ако турите числото едно слѣдъ нулата, ще се докажи ли? Сега вие казвате въ дадения случай, кое число да изберемъ? Ако имашъ да взимашъ, избереш числото 10; ако имашъ да даришъ, избери числото 01. Сега 10-тѣ колко пъти е по-големо отъ 01. Въ дадения случай числото, което е измѣнило своето мѣсто, какво е негово състояние? каква цѣна има? Числото едно има по-голема цѣна, казва: това е 10. 01 като го погледнешъ то е единъ грошъ въ касията. Питамъ: какво състоянието на 1-тѣ? Представете си, че едното е живо същество, както васъ, въ първия случай вие го почитате, въ втория случай много погледнете така. Ти по нѣкоя пътъ не искашъ да го носишъ въ джоба. Тия числа както си наредени, нѣма да ги обяснявамъ. Това съ живи числа, които функциониратъ като разумни същества, не като морални. Моралътъ, който съществува въ свѣта, той е едно принуждение. Казва: ти трѣбва да укрепишъ за отечеството. Морално било да укрепишъ за отечеството. Отъ дѣ кажде? Въ кой кодексъ има написано това? че трѣбва да укрепишъ за отечеството. Въ кой кодексъ е написано, че трѣбва да укрепишъ за жена си? Хората съ писали това. Казвате: така трѣбва да бъде. Значи много такива положения и закони съ съществували отъ памети вѣка. Значи единъ моралъ, който става съ насъ, това е безморалие. Това е единъ обикновенъ физически животъ, и слѣдствие на това въ васъ съществува едно противорѣчие; Ние трѣбва да знаемъ, че моралътъ въ дадения случай е първиятъ проблѣсъкъ на Божественния свѣтъ. Ако този обикновенъ моралъ, който имаме, го прѣвърнемъ на свѣтлина, защото моралътъ може да се прѣвърне на свѣтлина, едва ще разблѣжнимъ най-обикновенитѣ работи въ къщи. Но сега нищо не може да се направи, нищо не може да се чете.

бентъ за тебе да те скрѣтъ, да се заблѣжаватъ. Прѣмисла се връзката
 съ Бога. Паритѣ за тебе може да бѣдѣтъ едно срдѣство, но може да
 бѣдѣтъ и едно божество. Паритѣ за тебе не може да бѣдѣтъ по-горѣ отъ
 тебе. Ти си създавал паритѣ, ти си създавал тази форма. Хората сѣ възпри-
 ели тази форма да си услужватъ, но същеврѣменно тѣ си ги направили едно
 божество. Казва: безъ пари не може. То е толкова вѣрно, че и безъ мостъ
 не може; Ако инакаване прѣз Дунава безъ мостъ не може, трѣбва да има
 единъ мостъ да мине отъ единия край до другия. Но казва: това важи
 само за насъ, за една нѣща важи ли нашиятъ мостъ? За една рѣка важи
 ли нашиятъ мостъ? Не важи. Та нѣматъ морални положения, ако си морал-
 ни трѣбва да важатъ за всички, моралътъ трѣбва да бѣде задължителенъ
 за всички. Моралъ, който не обхваща целокупността на вечния животъ,
 това е една относителна истинна. Сега, какво ти говори това не е това, ко-
 то искаме да вижешъ изнеса прѣдъ васъ. Но нѣкоя нѣща ние се дока-
 чаме, казва: менъ не ме почитатъ, нѣматъ обичъ и т.н. Въ каква седи
 обичта? Да вземемъ първото мѣсто - по финансови както разбираме, -
 дадемъ
 даденъ най-хубави дрѣзичи облени споредъ най-последната мода, като от-
 стѣпимъ въ едно общество да ни дадатъ първото мѣсто, ако е нѣкоя служ-
 ба, да вземемъ първото мѣсто, ако сме военни, да сме генералъ, ако сме
 учители да сме директоръ; на гимназията, или на въ първоначалното учи-
 лище главенъ учителъ; ако е свещеникъ партимандритъ, или владѣе, или па-
 триархъ; ако е въ къщи да е баба, къщата да бѣде пълна, да бѣде богата.
 Всички иматъ желание за голѣми работи. Ако всички взематъ голѣмѣтъ ра-
 боти, кой ще вземе малкитѣ. Ти казва: въ дадения случай: азъ не съмъ
 малкиналъ; азъ съмъ малкиналъ се да заповѣдвамъ. Домъ заповѣдаше, ве-
 те въ ума ми седи единъ идни отъ каква идея: домъ казва: че си свик-
 налъ да заповѣдаше, азъ имамъ едно число отъ дѣветѣ друга категория.
 Казва: ти имашъ числото 10, имамъ 123456789 това сѣ твоитѣ подчинени.
 Ти заповѣдаше на тѣхъ. Защото, домъ се туря едно отъ, всичкитѣ сѣ дойни-
 ци, дойде капитанитѣ заповѣда. Добри той може да заповѣда, домъ каже
 смирна, всички се нареждатъ, той започва малко, надѣсно. Махни кулата,
 сега на кого ще заповѣда? Мога да заповѣдавамъ, това подразбира, че ку-
 лата е тамъ. Казва: азъ съмъ свикналъ да заповѣдавамъ. Махни кулата, казва
 не мога да заповѣдавамъ. Заповѣдай тогава. Домъ казва: че си свикналъ да
 заповѣдаше, подразбира, че кулата е тамъ. Казва: какво да правя? Запо-
 вѣдай, нареди ги, *всичкитѣ*

но ще заповѣдваш на колко души? Не може да заповѣдваш на повече отъ десетъ души. Дойде двѣтѣ. До е двѣтѣтѣ сѫ двама зводни, които се съединяватъ. 20-тъ казва: и азъ заповѣдвашъ. Това е вече офицерътъ. Въ първи случай е мъжътъ, въ втория случай е жената, тя има 20 слугини. Каква: какво трѣбва да прави? - Заповѣдай. Какво прѣдполага числото 20? Това не е домъ, то е една учреждение. Една жена, която заповѣда на 20 слугини, какъте, какво е това. То не може да бъде въ единъ домъ. Въ единъ домъ може да има една, двѣ, три слугини, но 20 слугини не може да има. Единъ пансионъ може да бъде, това е директорката, на 20 пансионерки. Тя ще изпѣятъ една пѣсень, после ще иматъ упражнения, ще ги разпрѣдѣлятъ по класове. Като кажемъ 20, какво означава? Ако пишете числата самс така, числата нѣматъ смисълъ. Тогавъ имате числото 30, какво означава? 30 вече въ друга категория спада. То е едно дѣте. 10 е бащата, 20-майка, 30 е едно дѣте въ училище, дѣто има 30 дѣца, нотова дѣте заповѣда на тѣхъ, то ги води. То е най-големото дѣте, всички други сѫ по-малки. Питамъ 10-тъ може ли да замѣнимъ съ 20, или съ 30? Въ дадения случай не може да се замѣнятъ. Но азъ имамъ друга една идея. Това сѫ обяснения на идеята, която искамъ да внесе. То е наука. Въ дадения случай ти имашъ едно число, да може да опрѣдѣлишъ — какво ~~недирективно~~ съдържа това число въ себе си, не като просто количество, но като живо число. 5674. Кое е най-почтеното число? 5 ако имашъ да вземашъ, какъ можешъ да разложимъ това число. Слѣдъ него кое иде по-почтено. Числото 6 слѣдъ него 7 он най-послѣ 4. е на спанката. Тия числа въ първата редица, както виждате 7 тѣ е доградирано. Сега ако азъ взема и туря 4 тѣ отпрѣдъ, а 5 тѣ отзадъ 4675, ако тия числа сѫ съзнателни същества какво ще бъде състоянието на 5. То по-рано означаваше 50000, а сега само 5 единици, по напрѣдъ е било единъ полковникъ, който командувалъ единъ полкъ, сега го направятъ единъ простъ ефрейторъ. Но питамъ: досега, като сте писали тия числа, кое число се е оплавало отъ своето положение. Вие искате да измѣните философията на възпитанието какъ трѣбва да се възпитаваме, започни да пишешъ числа и кажи на сес си: азъ всичко може да направя, въ даденъ случай дѣто и да ме турятъ мѣстото въ което може да бъде положенъ, ако азъ изпълнявамъ своето мѣсто съ разбиране, азъ съмъ важно число. Ако ти имашъ 5000 лева дадени и не знаешъ какъ да употребишъ паритѣ, не си разуменъ човекъ. Но, ако имашъ петъ лева и знаешъ разумно да ги употребишъ, да купишъ една тия

книга, знаеш, какъ да четеш, ти седиш по високо отъ всички ония. Не
е мѣстото, което заемаш, но да знаеш, какъ да използвашъ своята
сила. Въ васъ трѣбва да иматъ моралъ, дѣто да ви турятъ въ тази ра-
дица, вие да бъдете доволни. Вие пѣмате смирение. Като се каже смирение
човѣкъ трѣбва да ми за на едно математическо чкло, дѣто те турятъ
да ти е въ едно. Ти може да означавашъ една хилядна, или една милиона
часть отъ това количество, което е цѣнно, само ти може да бъдешъ по-
стаменъ на това мѣсто. Казвашъ: такава дребна работа. Да допуснемъ, че
еднѣй денъ ти се профессоръ, но веднага тебъ те туря провиданието на
една дурна да раздавашъ гевречета, казвашъ: азъ профессоръ, който съмъ
държалъ такива лекции, сега да раздавамъ гевречета, азъ не може да
живѣе така. Слушай, то първата лекция, която ти ще държишъ на дѣцата.
Ти сѣ тия гевречета ще прѣдадешъ много по-хубава лекция, отколкото
досега. Ти мислишъ, че си дължалъ толкова важна лекция, за слънцето
държалъ си лекция за създаването на свѣта. Но досега разбрали ли сѣ,
какво е слънцето. Най-послѣ слѣда като говоришъ на тия хора, какъ е
сздадено свѣта, Господъ ще вземе тия хора, ще видатъ какъ е създадено
Всичкиятъ учени и профессори Господъ ги държи. Казвате: еднѣй кой си про-
фесоръ въ България еднѣй какво си говорилъ за слънцето, еднѣй кой си
професоръ въ Германия еднѣй какво си говори за слънцето, тѣсѣ се канди-
дати, събератъ такива 10, 20, 30, 50 дадатъ има свободенъ билетъ до слън-
цето, качатъ се, хайде на слънцето да провѣратъ, своитѣ теории. Тѣ, като
идатъ, започнатъ да се смѣятъ. Единиятъ измѣрвалъ слънцето и видѣлъ,
че не е така. Другъ говорилъ за елементитѣ, за състоянието на слънцето
че било огнено, като влиза, вижда земя съ ниви, полетата съ зеленна,
градини съ овощи, съ това онова, училища, хората живѣятъ като въ рай.
Другъ
Послѣжниятъ казвалъ, че петната били голѣми дупки, вижда, че не е така.
Послѣ всѣки денъ ние имаме желанія. Помнете, а че всичкитѣ ваши желанія
Господъ ги тура, лѣма да се мина дълго врѣме, ще идите, ще видите,
и като идете, ще се разочаровате. Искашъ да се оженишъ да този за онзи.
Най-послѣ Господъ казва: какво искашъ? - Искамъ еднѣй князъ. За овчаръ се
женить, него бива; жиникъ се за бакалинъ, че го бива; жиникъ за профессоръ
не го бива; женить се за офицеръ, че го бива; женить се за полъ, не го би-
ва; женить се за владика, него бива. Правословнитѣ владики не се женятъ,
но протестанскитѣ се женятъ. Който казва, че владика не се жени, не ка-
зва правото. Той казва: като хората искамъ да буда. Сега го турятъ въ

затворъ. Не лошото, че владетеля се оженилъ. Казвамъ: всяка женидба
направена по насилне е отъ дявола. Няко повече Човѣкъ, който влиза въ
идеални разумни съотношения, това, което наричатъ отношение на душитѣ
бракъ, той трѣбва да бѣде абсолютно свободенъ по ония закони, които
Вотъ е поставилъ. Душитѣ свободни въ даденъ случаѣ. Двѣ души се съ-
биратъ, за да извършатъ волята Божия ~~иже дѣла иже дѣла~~ на земята. Ако
двѣ души се събиратъ, за да бѣдатъ частни, тѣ не разбиратъ законитѣ
Отиватъ двама офицери на бойното поле, да бѣдатъ частни. Много ча-
стни бѣдатъ драмата инаци. Като го жегне, падне на земята, пали
се прославилъ, върне се прославенъ. Куца. Съ тия работи вне трѣбва да
ливидирате. Имате едноположение въ живота, казва: прослови се
въ живота. Какъ? се прославилъ? Това не прославяване, това не е раз-
рабване на живота. Вследствие на това разбиране, не се създаваме
недѣлства. Казва: менъ никоѣ не ме обича. Възможно е, ако никоѣ не те
обича? Казва: никоѣ не иде въ дома ми. То е много лесна работа. Взе-
ми отъ 10, 20, 30 души пари на заемъ, всеки денъ ще идатъ. Казва: никоѣ
не стига въ дома. Вземи пари на заемъ, ще дойдатъ. Казва: насо не ни
обичатъ. Дайката нека народи 5, 10 дѣтери се хубави и красиви, че има
кой да обичали, колкото искахъ. Стига да имашъ стока, че има кой да иде
сега разсѣдавайте. Азъ говоря за външната форма, не за отношенията,
на душата. Въ божественни свѣтъ нѣщата друго яче съществуватъ. Тѣй ка-
то се намиратъ въ философията не се увеличаватъ, и не намаляватъ, четъ се
както на земята, че работата, която завзематъ е много важна. Всичкитѣ
ни работи на земята сѣ дѣтински залъгалки. Далекъ професоръ, или па-
триархъ, това сѣ дѣтински залъгалки на неразумни дѣца, на глупави
дѣца. Има разумни дѣца има и неразумни дѣца. Разумнитѣ дѣца, дѣто и да
ти турнешъ, каквато и работа да има даденъ, тѣ я свършватъ. Глупавитѣ
никаква работа не може да свършатъ. Казвамъ сега: кое мѣсто вне искате
да завземете. Имате 4, 5, 7. Трима души да си избератъ едно отъ тия чи-
сла и да ви кажа, каква ще бѣде судбата. Все число избирате? 4, 5, 7.
Ако ти излъземъ съ числото 4 прѣдъ хората, значи имате 4 лева въ
джоба, вне сте въ едно общество, искате да правятъ училище, което ще
струва 5000 лева, че имате ли почитание прѣдъ тия хора? Като дойде
5 тѣ ще ~~и~~ кажатъ: добръ домло. Туй петъ ще се прѣвърне на съдържа-
ние, тѣ ще изгубишъ. Ти че мислешъ не на една майка, но че мислешъ на баца
Домъ си направятъ училището, това число ще се прѣвърне, всички негови

качества да се прѣвърнатъ., да започнатъ да идатъ разумни същества.
 Ти да се учишъ отъ вѣтрѣ. Защото нашето заключеніе, за което говоримъ,
 всичкитѣ материали да се прихванатъ учимъ. Учимъ се по своитѣ резул-
 тати. Тия камъци, тухли, които туряме, тѣ черпятъ отъ нашия животъ.
 Ние седимъ тукъ, тѣ смучатъ. Ако седишъ дълго врѣме до стѣната, да по-
 чувствуващъ, че не е безопасно да седишъ при една стѣна, че не е безо-
 пасно да седишъ на единъ камъкъ. Казвашъ: простудихъ се. Този животъ, ко-
 то ни отъ по-ниша куклура, взела пъкъ нищо не дава. Не че има лошо
 желание, но както вие искате това да се обясни, опора да се обясни. Има
 много въпроси има дѣдадения случай да се изяснатъ. Сега, ако се изясна-
 всичкитѣ, то е единъ товаръ, ако ги изясна, азъ ще туря единъ товаръ, къ-
 който да смеже вашия грѣбъ. Искате ли, че, ако азъ седна и ви обясня-
 вамъ какво има на слънцето, какъ е проналяло, вие бихте стояли тукъ да
 ме слушате и нѣма да изкочите? Нито единъ нѣма да остане, ако знае какъ
 кво има на слънцето. ~~Кинетиката е наука за движението~~ Прѣдставете си,
 че днесъ е послѣдния срокъ да идите на слънцето, и нате билетъ да иде-
 те, кой отъ насъ да остане да ни слуша., и ако кажа, че отъ този денъ
 зависи вашата съдба, вие ще напуснете, да вземете билетъ и кайде. Нѣкой
 казва: обясни ми истината. Да обяснишъ истината значи да дава условна
 на единъ човѣкъ или да умрѣ, или да участвува въ богатата. Казва: нѣкой
 кажи ми каква е реалността? Азъ имамъ десетъ милиона, давамъ ти кля-
 ча на моята каса, азъ отивамъ въ стванство, тикогато имашъ нужда, услу-
 жи си. Нали вече има смисълъ. Доидешъ, казвашъ: разбирамъ сега. Най-първо
 философствувашъ, койко има вѣтрѣ, касата пълна ли е, или не, сребро ли
 има или влато. Давамъ ти кляча, отвори и вижъ какво има въ касата. Казва:
 знай какво има въ касата. Казвашъ: трѣбва да придобнете Божественото
 добѣрие, дади даде кляча на васъ. Вие седите, искате да имате благо-
 разположеніето на окръжнитѣ. Но въ всинца ви трѣбва да има желание
 да придобнете Божественото добѣрие, да ви дадатъ единъ билетъ до
 слънцето; да ви даде кляча, да ви даде елексира на живота. Остарѣлъ си
 старъ дѣдо, казвате: десе мре, нѣма какво, да се върви. Хубаво, ако ти
 имашъ това лине на елексира на живота, както го разглаждатъ тия химици,
 една капка туряшъ въ малко вода, лепнешъ и на другия денъ брадата,
 всичко изчезнало, вие сте младѣи човѣкъ учени. Защото дѣдото има са-
 знаніе. Казватъ: кѣдѣ отиде дѣдото? Отиде нѣкъдѣ менъ остави неговъ на-
 слѣдникъ., казвате, значи имашъ наследникъ. Хората го компентиратъ.

Значи той ималъ снѣ. По една врѣме казвано, че нѣма въ роднини, но ималъ нѣкъдѣ. Пъкътъ е сѣции дѣдо, а нѣкава за неговъ наследникъ. Питамъ: какъ философия има, че този ималъ знание, че този нищо не разбира, дѣте билъ. Нерде Намъ, нерде Вагдате. Никакво днание, азъ се подмладихъ отъ елексира на живота, който вкусихъ, и сега съмъ младъ. Казва: остави ме наследникъ. Кой ме остави. Богъ не остави. Въ моя умъ имамъ снѣта, че имамъ единъ баща, азъ вървамъ, доизвема този елексиръ, че ще се подмлада. Вие кажете: този елексиръ може ли да го имаме? Всѣки единъ може да го има. Може да го имате самотогава, когато ви турятъ като числа, да вибже се една дѣлесте 5000, или 600 или 70, или 4, или 0. Ако е една нула, то иди дойди, но, ако туримъ 0.001, или 0.000001. Това не е деградирание, който разбира, то е законъ за повръщане назадъ. Когато ние се повръщаме въ своето минало ние употребяваме обратни процеси въ математиката. Туряшъ една нула какво значи? Когато туримъ една нула, ти се повръщашъ въ 10 прѣраждане назадъ; когато туримъ двѣ, то си хиляда прѣраждания. Ако имашъ една добродѣтелъ да видишъ откъдѣ започва, или ако имашъ единъ недѣлъ въ себе си, пакъ ще видишъ откъдѣ започва. Недѣлътъ не може да иде назадъ отъ повече, отъ четири поколения, ти ще го потърсишъ. Грѣхътъ изобщо нѣма дѣрътъ родъ, до четири поколения отива, на много до десетъ поколения отива, повече не отива. Ако у нѣкои хора грѣхътъ продължава да съществува, то е родовъ. Единъ родъ има свои слабости. Грѣхътъ не е лоша черта. Всѣки човѣкъ иска да се подигне, всѣки човѣкъ иска да придобие знание, и въ това желаніе може да направи лошъ изборъ, да направи грѣхъ. Въ самото желаніе да придобиешъ знание има възможности да направишъ една погрѣшка, може да го придобиешъ по кривъ път. И въ правеността добро има една възможност да направишъ една погрѣшка. Въ всички добродѣтели има възможност да направишъ по една погрѣшка. Вие ще кажете: защо е така, когато господи е създавалъ свѣта. Въ Божественни свѣтъ, когато се създава едно здание, всѣкога туй здание има двѣ врати. Сега, ако азъ искамъ, какво означаватъ двѣтъ врати, ние може да се съблазнимъ. Има двѣ врати, откъдѣто може да влизашъ и може да излизашъ. Но ще употребя най-малката форма, най-моралната форма, които нѣма да ви съблазни. Човѣкъ има двѣ души наноса си. Въздухътъ трѣбва да влиза прѣзъ лѣвата ноздра, а да излиза прѣзъ дѣсната. Турете сега дѣсната

ръка и затулет дясната ноздра, поемете въздухъ през левата ноздра. Затулет левата ноздра и поемете въздухъ през дясната ноздра. Ние казваме сега през двѣте ноздри. Най малко два, три пѣте ще се седнете прѣдъ дния да направите това упражнение: въздухътъ трѣбва да влѣде през левата ноздра, а да излѣза през дясната. Тогава ще се образуватъ въ човѣка двѣ течения противоположни, течения на живота. Значи, ако нѣкой е смутенъ духомъ, или е неразположенъ, или боледува, нека седне да диша. Приемете въздуха и дражте ваето съзнателно свързано съ Вожественото, съзнателно. Трѣбва животътъ да влѣзе през левата ноздра, а да излѣзе през дясната. Тогава животътъ трѣбва да мине презъ ваши уст и да се върне въ вашата душа, веднага ще се възстановите едно вътрѣшно равновѣсие. Очаква, като ви кажемъ това, ви казваме: то може така, дѣдо ми дишалъ презъ двѣте ноздри. То е друго. Какъ свърши дѣдо ти? Ако вие приемате храна и през сѣщото мѣсто я повръщате, новѣкъ отъ васъ може ли да стане? Човѣкъ, въ който двѣтъ врати не функциониратъ правилно, той осъденъ на страдание. Тогава и за унитѣ и сѣщото, сѣщия законъ. Когато искате да изучите Любовта, ще турите левото ухо, когато искате да издигнете навън, обрнете дясното ухо. Човѣкъ, който обръща се дясното ухо ще падне въ едно измущение. Въ единия случай ще чувствувашъ, веднага се обрни отъ другата страна. Въ себе си веднага трѣбва да се обрънешъ. Този законъ е сѣщиятъ и рѣцѣтъ. Ние казваме, че нѣкой е дѣсенъкъ, има положения, дѣто ще турите левата ръка, послѣ ще турите дясната ръка, послѣ пакъ съ левата. Ще започнемъ съ левата да се свързваме съ дясната. Може едното и другото, но ще правимъ постоянни промѣни. Когато тръгнемъ въ живота, може да тръгнемъ съ лѣвия кракъ, двата крака трѣбватъ, съ единъ кракъ ходи ли се? Не се ходи. Който е важенъ лѣвия кракъ, толкова е важенъ и дясния кракъ. Човѣкъ има двѣ мисли, върху които се крѣпи, човѣкъ има двѣ чувства, които го крѣпятъ; въ него и интелектътъ е раздѣленъ. Интелигентността, която е обща въ живота и разумността, която е качество на човѣка. Послѣ разумността е, която ни свързва съ ангелитѣ. Тогава интелигентността и разумността това сѣ двата нива на полуса. казвамъ: ако ти смѣсвашъ своята интелигентностъ съ своята разумностъ, тогава ти обръщашъ работитѣ въ живота. Докато си въ положението на интелигентността, ти имашъ общо съ животнитѣ, ще ядешъ и ще пишешъ съ тѣхъ, докъ дойдешъ до разумността, не може да се занимавашъ съ жи-

воинствѣ, и ти ще познаеш, че седимъ по горѣ отъ тѣхъ. И тѣди ще иматъ
тъкми желание, и тѣ ще искатъ да придобиятъ това качество. Когато дѣти
дойдете до единъ човѣкъ, който има известна добродѣтель, въ васъ трѣ
бва да се даде единъ стимулъ и вие да придобияте тази добродѣтель
въ себеси. Между хората има различие, и това различие е да добро
сега, като не разбирате закона, въ васъ се заражда завистъ, вие мисли
те, че нѣкой може да вземе любовта, че нѣкой може да вземе паритѣ,
че нѣкой може да вземе живота. Тѣй може да мислятъ само глупавитѣ
хора. Ако вие поставите живота си въ онзи великъ Божественъ законъ,
който ви е далъ животъ, никой не може да ви лиши отъ онова, което ви е
имало. Невъзможно е. Нѣма същество, което би дръзнало въ Божието прѣст-
ствие да направи прѣстѣпление, и ако това същество рече да направи
прѣстѣпление, то ще направи едно добро. Но вие въ това не вѣрвате. Не
че не искате да вѣрвате, но казвате: не сме опитали, не знаемъ.

Сега задворите дѣсната ноздра, турете лѣвото ухо,
като че слушате нѣщо. Ще направимъ едно упражнение. Казвамъ сега:
ако правилъ това упражнение и Кантъ ще разбирашъ, и Декартъ ще раз-
бирашъ, и Ренке ще разбирашъ, и Вергесонъ ще разбирашъ, всички тѣ фи-
лософи ще разбирашъ, и какъ и всички тѣ учени хора ще разбирашъ, най-
послѣ всичко ще разбирашъ, но последователността трѣбва. Понеже трѣб-
ва да дойде свѣтлина въ човѣшкия умъ. Има една свѣтлина, едно рае-
биране. Когато тази свѣтлина съществува, има една непрѣривностъ въ
движеніята.

Първото нѣщо, чека останатѣ числата: вие да бъдете така
пластични кити, че дѣто и да ви туратъ да бъдете на мѣстото си. Туѣ и
положението дѣто вие се намирате сега, то е временно положение, за
васъ. Нѣма да казвате, че да останете тамъ. Въ даденъ случай вие сте
тукъ. Отвѣдъ, или въ срѣдата, или на край да ви бъде се едно. Въ ка-
квото положение и да сте, каквото страдание и да ви дойде, каквото
мъчение да ви дойде, всичко да ви бъде едно. Душата нѣма страдание.
Дойде мисълта да се самоубиешъ, казвашъ: не си струва да се живѣе,
десен тегля куршума. Какво трѣбва да правите? На тази мисълъ 6 ще каже-
те: прѣди да се самоубия, искамъ да се нахрани много добрѣ, единъ
царски обѣдъ ще дамъ. Слѣдъ като се нахраните, тице отложилъ да се са-
моубиешъ. Това положение е вѣрно. То мисла на слѣдното: Въ едно богато
сѣмейство, при единъ ученъ човѣкъ, иде единъ члвдъ момѣкъ, казва:

днес ми е последния ден, рѣшил съм да се самоубия, да तरी край на живота си. Професорът казва: Много добър, отлична идея, ти искаш да заминеш за онзи свѣтъ, но аз те ти дамъ едно писмо за дѣдо ми те ти дамъ прѣпорѣчени писма, то прѣди това казах да ти дамъ едно угощение, да останете. Остави. Той имаше двѣ дѣцери много красиви, доведоха ги на трапезата. Онези, които искаше да се самоубие яде и поглежда къмъ красивитѣ момѣ. Следъ угощението той казалъ на професора, че отлага заминаването си. Всѣкога, когато на единъ човѣкъ се даде просторъ, когато има възможност да постигне едно желание, не е лошото въ постижението на нашитѣ желанія, но важно ~~пътятъ~~, начинътъ е да изберамъ ~~пътятъ~~, начинътъ за постигането на нашитѣ желанія. Важно е какъ да постигнемъ ~~пѣщата~~ Сега трѣбва разумни да бъдемъ въ постижението си. Та казвамъ, когато дойдете до тия състояния на обезсърчение, тѣ си потребни. При сегашнитѣ условия вие трѣбва да имате силна мисль, за да реагирате на всички влѣяния външни. Ако хората турятъ маски да се пазятъ отъ задушливитѣ газове, вие ще бъдете толкова глупави да ходите безъ маски? Всѣка отровна мисль е газъ, ако нѣмате начинъ да трансформирате нейната енергия, тя ще причини вреда. Това е методъ за размисляние.

Сега ви давамъ едно малко упражнение за 30 дни по три пъти на денъ и койтоне го направи по 30 прѣчки на денъ на задницата. Азъ нѣма да ви биятъ, нодруги те ви биятъ. Кидѣто и да си и попити може да го направите. Казвате: срамота е. Ако васъ не ви срамъ да се секате, защо те ви е срамъ да правите това упражнение. Най-малко ще отдѣлите петъ минути. Следъ единъ мѣсець азъ ще проверя, какво ще бъде вашето състояние. Въ кой часъ да го правите на ви, опрѣделямъ. Правете го когато искате., супринъ, къмъ обѣдъ е вечеръ го правете. Свободни сте за часа. 15 минути ще пожертвувате, то е за ваше добро. Казвате: кой те се занимава съ такава дребнулия. Слушайте, отъ това зависи да имате билетъ до слънцето. Послушанието въ живота въ Божествена окутна школа е е едно отъ най-хубавитѣ качества. Дѣтиска вѣра ви трѣбва: Азъ ви давамъ единъ законъ, който толкова елементаренъ че има толкова хубаво влѣяние, но вие следъ единъ мѣсець те се чувствувате съществено помѣнено въ ума си, въ чувствата и въ волята, като поемете въздухъ презъ лѣвата ноздра, те кажете: само

Вожията Любовъ е Любовъ, послѣди же изпуснете прѣзъ дѣската ноздра
и ще кажете: сабо Вожията Любовъ е Любовъ. Една вдихка и една издиш-
ка е едно упражненіе. Може да го правете по три или по десетъ пѣти
, не повече, понеже ще се прѣситате, то е друга опасностъ. 10 е доста
тъчно. Или жи три пѣти по три, или три пѣти по десетъ.
